

تراژدی مرگ کودکان در سانحه دزفول، میلیون ها + ۳۰

در جهان نابرابری که ما زندگی می‌کنیم، دیدن تصاویر جنگ، مرگ و ذلت انسان بر صفحه تلویزیون، شنیدن خبر دلخراش کشته شدن این یا آن گروه کودک و نوجوانی که در سوانح مختلف جان خود را از دست می‌دهند، امری روزمره شده است. به همان نسبت که با تلاش انسانی، تکنولوژی پیشرفت می‌یابد و ناممکن‌ها ممکن می‌گردد، بخش وسیعی از جامعه انسانی در چنگال فقر و نداری و خفقان و حصارهای مذهب و... بیشتر اسیر می‌شود.

هنوز درد جانکاه ناشی از مرگ چند کودک سوئدی که از طرف مدرسه به مسافرت تفریحی می‌رفتند، فراموش نشده است که خبر می‌رسد ۳۰ کودک ۱۲ تا ۱۵ ساله در یک حادثه رانندگی در دزفول جان خود را از دست داده‌اند. مرگ اسفبار این کودکان، ویژگی دردناک تری هم دارد. اینان در حال رفتن به مسابقه فوتبال، اسکی و یا... نبوده‌اند، که از بد حادثه دچار سانحه شده باشند. دست اندرکاران رژیم کودک‌آزار جمهوری اسلامی، ۶۰ کودک را در یک کامیون بار زده و به مسابقه قرائت قرآن، و تزریق جاهلیت بر افکار معصومشان، می‌برده‌اند که ۳۰ تن از آنان جان باخته و ۳۰ تن دیگر مجروح شده‌اند. دخالت مذهب در آموزش و پرورش، مذهبی بودن سیستم آموزشی در ایران، اجبار، زور و تحمیل تعالیم مخوف مذهبی، منجمله قرآن خوانی و ترتیب دادن مسابقات این‌چینی، و در یک کلام پژمرده کردن و متلاشی ساختن روحیه و شادابی کودکان، کار هر روزه رژیم اسلامی است. این حادثه فقط سندی بر تأیید هرچه بیشتر بی‌حقوقی مطلق کودکان در این کشور است.

رژیم جمهوری اسلامی، سبانه‌ترین برخوردها و کثیف‌ترین توهین‌ها و تجاوزات را به وجود و شخصیت شکننده، شریف و لطیف کودکان قانونی اعلام کرده است. از ازدواج دختران ۹ ساله تا حق قتل پدر، از حجاب اجباری تا تحمیل مذهب به آموزش و پرورش. این دولت باید در یک محکمه بین‌المللی به دلیل زیر پا گذاشتن بدیهی‌ترین حقوق انسانی کودکان، محاکمه و محکوم شود.

در برابر زیر پا گذاشتن حقوق کودکان از طرف این رژیم، باید با صدای بلند رویه جامعه بشری فریاد زد:
حقوق کودکان الان!

سوسن بهار

سردبیر فصل نامه کودک "داروغ"

۲۶ مارس ۹۹ (پنجم فروردین ۷۸)